

Inzake de verzorging van Em. pred., pred. wduwen en weesen besluit de *Prov. Syn. van N. Holland* het volgende bij haar ingekomen voorstel der Generale Synode aan te bieden als proeve van regeling dezer materie en onder bevestiging van instemming met de beginselen daarin uitgedrukt.

De *Classis Haarlem* van oordeel, dat de zorg van Em. pred., pred. wduwen en weesen onzer kerken zeer dringend nadere voorziening vereischt; overtuigd, dat die verzorging elch is van Gods Woord, gelijk zij door art. 13 K. O. is voorgeschreven en die moet verstaan als een recht der dienaren en een plicht der betrokken kerken; overwegende, dat de last der verzorging op enkele kerken allicht te zwaar zou drukken, zoo dat verdeling van dien last door onderling hulpbetoon wenschelijk, zoo niet noodzakelijk is; en dat zoodanig hulpbetoon alleen dan billijk kan werken, indien eenige algemeene regelen worden vastgesteld, die de kerken in de verzorging van hare Em. pred. of wduwen en weesen binden; stelt voor, dat de bedoelde verzorging geregeld worde met inachtneming van de volgende bepalingen:

1. dat zij uitga, niet van eenige Generale, Provinciale of Classicale kas, maar van de kerk, welke de Emeritus of overleden dienaar het laatst heeft gedient; — met dien verstande, dat zij, in overleg met hare Classis, het tantum der verzorging bepalet en dit aan de betrokken personen uitkeert, en dat de opbrengst voor ten minste een vijfde voor hare rekening blijft, terwijl, indien zij door deze opbrengst gelijktijdig meermalen bezwaard worden zou, door haar minstens een tiende van hetgeen zij jaarlijks uitgeeft voor den dienst des woords zal worden uitgekeerd voor het gezamenlijk tantum der verzorging.

2. dat bij de bepalingen van het tantum der verzorging ten minste de helft van het laatste getoonde inkomen (de pastoralia daarbij begrepen) aan de Emeriti gewaarborgd blijve, en de verzorging der wed. en weesen dienovereenkomstig geregeld worde;

3. dat de kerken zich verbinden tot onderling hulpbetoon in deze voege, dat de in dit opzicht onbewaarde kerken de ontbrekende vijf vijftien bijdragen door opbrengst van zovoel procent boven hetgeen zij jaarlijks voor den dienst des Woords uitkeeren, als zal noodig blijken, doch het bedrag van vijf ten honderd niet te boven gaande;

4. dat dit bedrag van hulpbetoon naar gelang van behoeften bepaald en in vaste termijnen geind worde door een te wijzen Generale Deputaten en door deze worde uitgekeerd aan de betrokken kerken;

5. dat aan iedere kerk behelvig, zelf te bepalen, hoe zij het van haar gevorderde bedrag zal vinden: uit hare fondsen, door collecten, of ook — mits daartoe bij de beroeping de bedingen worden gesteld — door de gehele of gedeeltelijke vordering van hare Dienaren.

De *provinciale Synode van N. Brabant en Limburg* stelt aan de Gen. Synode voor te besluiten: a. dat de algemeene Kas inzake art. D. K. O. blijve;

b. dat voortaan niet meer uitgekeerd worde naarmate er gevezen maar naarmate er noodig is; c. dat het ontbrekende gevonden worde door een kerkelijken omslag.

Als proeve van regeling om deze kas te vormen, beveelt de *Prov. Synode* aan: procentsgewijze verdeling over de Provincien of verdeling over de kerken naar de verhouding harer tractementen, terwijl bij de uitbetaling gehandeld worde in den geest van Art. 17 D. K. O.

De *provinciale Synode van Zeeland* stelt voor: De Generale Synode regule de zaak van de verzorging der Em. pred. enz. aldus:

1. dat worde uitgegaan van de roeping der plaatselijke kerk (Art. 13 D. K. O.) welke de door haar te verleenen hulp bepalet in overleg met de Classis;

2. is deze hulp ontoereikend, dan worde het ontbrekende daaraan toegevoegd uit de Algemeene Kas. Het Bestuur dezer kas bestaat uit 10 Deputaten, waarvan vijf onderlingen en vijf predikanten, bij afwisseling door de Provincie te benoemen. De benoeming van den Deputaat met zijn Secundus geschiedt uit eene voordracht, door de Classis gedaan;

3. eenmaal 's jaars maken deze Deputaten eene begroeping van het vermoedelijk door hen benoemde, en staan de benoemde som over de Provincien om, naar verhouding van het aantal leden. Eveneens handelen de Provincien met de Classen en deze met de Kerken, die het benoemde verkrijgen door collecten, zoo noodig aangevuld uit de Kerkekas;

4. alle emeriti ontvangen f 600 's jaars benevens f 50 voor ieder kind onder de 20 jaar. Gelijke voorrechten geniet eene weduwe met hare kinderen, zoolang zij weduwe blijft. De bepaling van hetgeen de wezen ontvangen behelvig aan de prudentie der Deputaten. Het maximum voor iederen wees onder de 20 jaren uit te keeren, zij f 200.

J. VERHOUDING KERK EN THEOL. FAC. A.D.V. UNIV.
Rapport van Deputaten voor de oefening van het verband met de Theol. faculteit der Vrije Universiteit.

K. VERHOUDING KERK EN PERS.
Rapport van Deputaten voor de uitgave van „Het Kerkblad“.

Van de Provinciale Synode van Zeeland: De Generale Synode brenge verandering in „Het Kerkblad“, of hefte het, zoo mogelijk, op.

L. VERHOUDING KERK EN OVERHEID, VOLK EN MAATSCHAPPIJ.
Rapport van Deputaten voor de correspondentie met de Hoge Overheid.

De Provinciale Synode van Groningen verzoekt de Gener. Synode een krachtig protest te doen uitgaan tegen de erkenning van den N. Malth. bond als rechtspersoon.

De Provinciale Synode van Overijssel stelt voor: De Generale Synode protesteerde tegen het toekennen van rechtspersoonlijkheid door den Staat aan den N. Malth. bond, wijl deze medewerkt tot de verontziedelijking van ons volk.

De Provinciale Synode van Gelderland verzoekt de Gen. Synode, dat geprotesteerde worde tegen de erkenning van Regeeringswege van den Neo-Malthusianischen bond.

Van de Provinciale Synode van N. Holland: Van de Generale Synode ga een protest uit tegen de erkenning van den Neo-Malth. bond door de Regeering.

De Provinciale Synode van Zuid-Holland stelt voor: De Generale Synode overweeg, of het niet op haar weg ligt om de eere Gods, den elch van des Heeren woord, de roeping der Overheid en het heil onzes volks, zich te richten tot de Koningin-Regentes naar aanleiding van de erkenning van den N. Malthusianischen bond.

Van de Provinciale Synode van Zeeland: De Generale Synode doe een ernstig protest uitgaan bij de Koningin-Regentes tegen de officiële erkenning van den N. Malth. bond en berame middelen, ten einde het Godonterend, zedebedervend en zedeloos streven van dien bond te keeren.

De Provinciale Synode van Zuid-Holland zendt de volgende voorstellen van de Cl. Gorinchem door: »De Generale Synode wende pogingen aan, om de hooze Regeering des lands te bewegen tot de invoering van postzegels, voorzien van geperforeerden rand waarop tot opschrift staat: „Niet bestellen op Zondag“, gelijk zulks in België reeds is geschied.

De Cl. Gorinchem oordeelt het wenschelijk, dat er door de Prov. Synode van Z.-H. bij de Generale Synode D. V. te Middelburg te houden op aangedrongen worde, om van de zijde der Geref. kerken een verzoek te richten tot de Regeering, evenals tot onderscheidene maatschappijen om ernstige pogingen aan te wenden tot het bestrijden van het lasteren van Gods Naam, van alle vloeken, van het spotten met het heilige en van onzedelijke gesprekken in publieke vervoermiddelen, als treinen, booten, trams, omnibussen enz.

Benige bestrijding zou het naar de meening der Classis reeds zijn, wanneer b. v. door middel van Regeering en onderscheidene maatschappijen in stations en wachtplaatsen, in spoor en tramwagens als omnibussen, in kajuiten, salons of paviljoens aarden werden opgehangen, waarop voor het minst een ernstig en dringend verzoek, om bovengenoemde zonden in genoemde apparaten na te laten, namens haar aan het reizend publiek gericht werd. De Classis acht, dat reeds hierdoor veel ergeliks voorkomt, de eere Gods bevordert en het reizen van geen gering deel van ons volk vergemakkelijkt en verangenaamt zou worden.

Schrijven van het Hoofdbestuur van de Nationale Chr. Geheelonthoudersvereniging.

M. GRENSREGELING.
Van de Provinciale Synode van Zeeland:

De Generale Synode geve eene nadere verklaring van de bepaling, voorkomende in de Acta der Gen. Synode van Amsterdam 1892. Grensregeling der plaatselijke kerken Art. 3. (Geïntercedie acta.)

De Provinciale Synode van Z.-Holland vestigt de aandacht der Gen. Synode op het voorschrijft van de Alg. bep. vastgesteld op de Synode van 1892, No. 1, Art. 3, laatste alinea, aldus luidende: »Zij geldt alleen voor het vervolg, d. i. voor hen, die nog ten Avondmaal moeten worden toegelaten;

en vraagt: daar de Synode van 1892 uitgesproken heeft, dat er met de velerlei eischen van het praktische leven moet gerekend worden en het blijkt, dat de stipste naleving van deze bepaling gedurig groote moeilijkheid veroorzaakt, of het niet gewenscht is en mogelijk, dat deze bepaling met de volgende clause worde aangevuld:

»Kinderen kunnen, desverkiezende, ook nadat zij belijdenis des geloofs hebben afgelegd, zoolang zij in het gezin der ouders zijn, leden blijven van de kerk, waartoe zij behooren.»

Hierbij behoort toelichting in het schrijven van den kerkeraad der Geref. kerk van Rotterdam A.

Verzoek om verandering van Grensregeling tusschen de kerken van Nieuw-Vennep en Hillegom. Schrijven van beide kerkeraaden.

Op de Provinciale Synode 25 juni 1893 te Enkhuizen gehouden, werd de instructie van de Classis Haarlem ter sprake gebracht, inhoudende het verzoek, dat de leden van de Geref. kerk te Nieuw-Vennep, met hunne eventuele huisgezinnen, wonende aan de ringvaart binnen de Meer, tusschen paal 8—10 gevoegd worden bij de Geref. kerk te Hillegom.

De Provinciale Synode van N. Holland besluit dit verzoek te steunen en door te zenden naar de eerstvolgende Generale Synode, waar het behoort, aangezien de kerk van Hillegom in de Provincie Z.-Holland is gelegen.

(Extract uit de notulen der Prov. Synode van Enkhuizen Art. X.)

Schrijven van den kerkeraad van Silvolde-Genderingen over de Grensregeling tusschen deze kerk en die van Vasseveld, met 4 bijlagen.

N. VERHOUDING TOT ANDERE KERK-FORMATIEN EN GROEPEN.
Rapport der Deputaten onderhandelingen met nog niet aangesloten kerkformatien.

Rapport der Deputaten voor de pogingen om de groepen van Dr. Wisse c. z. tot terugkeer te brengen.

O. CORRESPONDENTIE MET BUITENLANDSCHE KERKEN.
Rapport van Deputaten voor de correspondentie met buitenlandse Geref. kerken.

Door de Provinciale Synode van Zuid-Holland doorgezonden ter Gen. Synode een schrijven van de Geref. kerk van Brussel.

De Provinciale Synode van Noord-Brabant en Limburg, gesien hebbende de stukken der broederen J. Mulder c. s. te Antwerpen, met verzoek om beslissing, ingezonden door de Classis Klundert en na overweging der artikelen 1, 3, 5, 8, 9, 12, 13, 15, 16, 17, 18, 19, 21, 22, 25, 26 en 35 voor de constitutie en der artikelen 1, 3, 4, 10, 11, 13, 18, 21, 26, 30, 36, 37, 59, 60 en 62 voor het organisch reglement der Belgische Zendingkerk, daarbij echter in aanmerking nemende, hoe deze kerkrechtelijk verkeerde bepalingen zijn voortgekomen uit eene begrijpelijke verwarring van kerk en Zendingsterrein, stelt aan de Gen. Synode voor:

re. dat pogingen worden aangewend om genoemde Belgische kerkengroep tot reorganisatie te doen besluiten.

20. dat bij onverhoopt niet-slagen deser pogingen, de correspondentie niet worde afgebroken.

35. dat inmiddels de verhouding der genoemde broederen te Antwerpen tot de Nederlandsche kerken voorloopig worde geregeld.

BIJLAGE: Constitution, Reglement organique, etc.

De Provinciale Synode van Zeeland reeds een andermaal de nooden der leden onzer kerken in Argentinië besproken hebbende, neemt de vrijheid aan de Generale Synode te verzoeken deze zaak bijzonder ter harte te nemen.

P. STOFFELIJKE BELANGEN.
Rapport van Deputaten voor de ondersteuning van catechismemeesters en oefenaars, die door de Reformatie van 1886 in moeilijkheden geraakt zijn.

De Provinciale Synode van Groningen dringt bij de Gener. Synode aan op bevestiging der kosten voor de Synode, inzonderheid bij het benoemen van allerlei Deputaten.

De Provinciale Synode van Friesland verzoekt nader verklaring van art. 176, Acta Gener. Synode 1893.

TOELICHTING: In art. 176, 2° staat: »Van de opbrengst deser collecten vloete minstens een vierde deel in de Alg. Kas.»

De Friesche kerken collecteren tweemaal voor Hulpbeh. kerken, eens voor die in eigen Classis, eens voor die uit de Prov. Kas ondersteuning ontvangen.

Van welke van die twee collecten moet 1/4 worden gestort?

De Provinciale Synode van Drenthe stelt voor te besluiten, dat de onkosten der Gener. Synode naar billijk verhouding zullen geregeld worden.

De Provinciale Synode van Overijssel stelt voor: De aanslag der onkosten der Gener. Synode schiedt voortaan naar de draagkracht der Provincien, b. v. N.-Holland 8/40, Z.-Holland 8/40, Groningen 5/40, Friesland 5/40, Drenthe 2/40, Overijssel 2/40, Gelderland 3/40, Utrecht 3/40, Zeeland 2/40, N.-Brabant 2/40.

De Provinciale Synode van Gelderland stelt voor: De Gener. Synode beperke, tot besparing van kosten, het sedert enkele jaren ingevoerde Rapportenstelsel.

De Provinciale Synode van Gelderland stelt voor: De Gener. Synode neme maatregelen, dat er niet weer, gelijk tot dusver, telkens een te kort is in de kas (van Deputaten der Gener. Synode), waartoe mede het tractement van den Dienaar des Woords van Kootwijk's kerk moet betaald worden, doch voortaan tijdelijk Zew. het hem toekomende kan gegeven worden.

Schrijven van Ds. F. W. A. Winckel over proceskosten.

Door de Provinciale Synode van Zuid-Holland doorgezonden ter Gener. Synode een verzoek van den em. predikant Ds. E. Ploos v. Amstel.

De Provinciale Synode van Noord-Brabant stelt voor:

1. De Gener. Synode bepalen, dat de gezamenlijke onkosten gelijk tot dusver, niet meer door de Provincien gelijkelijk gedragen worden, maar, dat eene regeling getroffen worde, naar de draagkracht der Provincien.

2. De Generale Synode legge rekening en verantwoording der generale kosten voor, alvorens betaling gevorderd worde.

(Hierbij zal tevens eene gegrond bevonden aanmerking op de in „Het Kerkblad“ voorkomende Rekening ingediend worden.)

3. Bij de Gener. Synode dringt de Prov. Synode van N.-Brabant sterk aan op bevestiging.

4. De Prov. Synode de redenen gehoord, waarom de aanvraag tot ondersteuning van Helmond uit de Algemeene Kas van Hulpbeh. kerken is gewezen van de hand, spreekt haar leedwezen uit over deze weigering door Deputaten en vraagt, dat de Gener. Synode besluite, dat ook deze kerk door genoemde kas worde gesteund.

5. De Gener. Synode oordeelt, of de Geref. kerken tot eene Onderlinge Assurantie van kerkelijke gebouwen zouden kunnen komen.

De Provinciale Synode van Zeeland, gelezen hebbende art. 126 van de acta de Dortsche Synode 1893, en overwegende, dat in vele kerken deze collectie niet gehouden is, en dat er h. i. geen kans bestaat om in dezen toestand verandering te brengen, besluit o. a. de Generale Synode voor te stellen dit artikel in dezer voege te wijzigen:

a. De deputaten ad hoc vragen alleen gelden voor die kerken, welke krachtens een besluit door de Synode te Amsterdam (1892) genomen, (Kootwijk) aanspraak kunnen doen gelden.

b. Voor andere kerken worde eerst gecollecteerd, nadat Cl. en Prov., waaronder die kerken ressorteeren, zich onmachtig hebben verklaard, om in den nood te voorzien en de namen der kerken in „Het Kerkblad“ zijn bekend gemaakt.

De Provinciale Synode van Noord-Brabant en Limburg stelt voor:

De Generale Synode besluite een exemplaar van de Acta der Gener. Synode van 1896 aan elke kerk te zenden.

De Provinciale Synode van Drenthe stelt voor te besluiten, dat de rapporten minstens 4 maanden voor het samenkomen der Gener. Synode zullen worden toegezonden.

(Slot volgt).

Door Kinderen.

XII.

EEN NIEUWE GETUIGE.

Alle Raadsheeren hadden zich bij deze zoo duidelijke verklaring van Egbert ten eerste verbaasd. Zij kenden hem als een eerlijken, waarheidlievend man. Wel is waar, dat vele krigslieden gaarne poelen en hun toehoorders ongelooftelijke avonturen op de mouw spelden, doch van Egbert wist men, dat hij geen groot-spreeker was. Zijn woord was altijd gebieken waar te zijn, en daarom maakte zijn getuigenis een buitengewoon indruk, zoodat vele leden van den Raad meer en meer naar de meening overhielden, dat de vreesdeling toch wel de keizer zijn moest.

»Het is goed, Egbert,« sprak thans de Burgemeester, »wij hebben uw getuigenis gehoord. Doch blijft nog een ogenblik hier, misschien hebben wij u nog verder noodig,« voegde hij er bij, toen hij zag, dat Egbert aanstalten maakte om zich te verwijderen.

»Behaagt het u,« aldus wendde zich de Burgemeester weder tot de Raadsleden, »ook Geissler te hooren?»

Daar alle eenparig wenschten, werd aan twee Raadsleden opgedragen Geissler ter vergadering te ontbieden. Hoewel de woning van Geissler slechts enkele minuten van het Raadhuis verwijderd was, duurde het toch nog een half uur voordat hij kwam, daar, zooals we weten, zijn beide beenen lam waren. Hij was een man tusschen de zestig en zeventig jaren. Een groote baard bedekte bijna geheel zijn gezicht; toch kon men duidelijk een groot litteken zien, dat dwars over zijn linkerwang liep en het gansche gelaat misvormde. Toen hij de vergadersaal binnengestroomd was, wilde hij, uit ontzag voor het hooze gezelschap, aan de deur blijven staan, doch de Burgemeester verzocht hem nader te komen en gaf bevel hem een stoel te geven, waarop hij zich kon zetten. Vervolgens sprak de Burgemeester aldus tot hem: »Geissler, wij kennen u als een rechtchapen man. Daarom hebben wij u hierheen ontboden, ten einde in een gewichtige zaak uw getuigenis te vernemen. Kent gij dezen man?« vroeg hij toen, terwijl hij plotseling op den grijsaard wees, die tot dusver zoo gezeten was, dat Geissler hem niet kon zien.

De grijsaard stond op, opdat Geissler hem kon zien en zag hem vast in de oogen. Geissler's trekken toonden een buitengewone verrassing, die bijna aan schrik grensde. Zijn rechterhand had hij boven de oogen geplaatst, ten einde het verbindend zonlicht te temperen, en staarde nu met wild geopende oogen naar den grijsaard.

Als door een groote ontroering aangegepen, had hij zich onwillkeurig in zijn setje opgeheven, terwijl hij zich krampachtig op den arm steunde. Een siddering voer door zijn lichaam en hetzij uit zwakte, wijl zijn beenen hem niet dragen konden, hetzij door ontroering, genoeg, plotseling zonk hij in zijn stoel terug en hortend kwam het uit zijn mond: »o, Mijn God — bij de zaligheid mijner ziel — worden dan de dooden weder levend? Is het een spook, dat ik zie, of ben ik dertig jaren jonger geworden? Mijn keizer, mijn edele, genadige heer!»

Zoo klonk het jubelend uit zijn mond, en zoo zijn lamheid liet hem niet verhuinderd had, zou hij opgesprongen zijn, en zich aan de voeten des grijsaards geworpen hebben. Deze, die dusver kalm gebleven was, trad thans op Geissler toe en sprak op liefdevol toon tot hem: »Gij herkent mij dus weder Geissler? Ook ik herken u. Weet gij wel, hoe ik u eenmaal de wonde, waarvan gij nu nog het litteken draagt, hielp verbinden?»

»Neen, neen, het kan geen vergissing zijn,« riep Geissler in vervoering uit. »Ook de spraak is dezelfde! O, wie had eenmaal gehoord heeft, die zachte, vriendelijke stem, kan haar in eeuwigheid niet vergeten! Dierbare Meester, welk een vreugde, dat ik u mag wederzien!»

Tranen schoten den ouden krijgsman bij deze woorden in de oogen; hij greep de hand des grijsaards en bedekte haar met kussen. Deze gevoelsuiting bij Geissler was zoo sterk en natuurlijk, dat ieder den indruk ontving, dat ze niet op luchtelijkheid kon berusten. Beiden onderhielden zich nog verder en de Burgemeester stoorde hen niet, wijl men aldus het best de waarheid kon vernemen.

»O, edele Heer,« riep Geissler met tranen in de oogen uit, »hoe zou ik ooit vergeten, dat gij mij toen zoo lieverlijk liet verplegen? Aan u heb ik het te danken, dat ik gered werd.»

»Herinnert ge u ook,« vroeg de grijsaard weder, »hoe ik u later met een zending belaste, welke, door u zoo gelukkig werd volvoerd? Als belooning schonk ik u een aantal goudstukken met mijn beeltenis er op.»

»Ja, ja, gij weet alles van mij,« riep de gelukkige oude uit. »Gij schonkt mij tien goudstukken. Ik heb ze nog alle, zie in deze beurs draag ik ze steeds bij mij.»

Dit zeggende haalde hij een door oudermidde geworden lederen beursje te voorschijn en schudde er inderdaad tien goudstukken uit, die het beeld van Keizer Frederik droegen. Ze glommen nog zoo mooi, dat 't scheen alsof ze pas van de munt kwamen, of elken dag zorgvuldig gepoetst werden.

»O, trouwe Geissler,« riep de grijsaard uit, »hoe verheug ik mij dat gij mij nog kent.»

»En zijt ge nu werkelijk weder bij ons, en ault ge nu weder Keizer worden?« vroeg Geissler. »O,« ging hij voort, »dan zullen geluk en tevredenheid in ieders huis terugkeeren. Want naar u, genadige Heer, verlangen alle harten. Het ziet er treurig uit in ons vaderland. Er is geen vreeze of achting meer voor den tegenwoordigen Koning. Men weet nauwelijks hoe hij leeft. En welk een beweging ging er steeds door het land, wanneer men hoorde, dat gij kwam! Hoe sidderden de bozen en verheugden zich de goeden! Hoe beelden uwe vijanden en hoe juichten uw vrienden!»

»Ja trouwe ziel, zoo was het,« viel de grijsaard hem in de rede. »Doch thans ben ik een oud man; mijn lichaam is zwak geworden, en niet meer in staat den zwaren last van het keizerschap te dragen. Neen, niet om te heerschen ben ik wedergekomen, maar om hier te midden van mijn geliefd volk, mijn oude, afgematte oogen te sluiten.»

»Ach, dat ik ook zoo gebrekkelijk en kreupel ben!« riep Geissler uit. »Hoe gaarne wilde ik met u gaan en voor u strijden, doch thans ben ik tot niets meer nut, dan om aan kleine kinderen geschiedenissen te verhalen.»

»Gij zijt niet te veel,« antwoordde de grijsaard. »Door uw getuigenis kunt gij er toe medewerken om den ouden keizer te doen erkennen. Daardoor bewijst ge niet alleen hem, maar het gansche volk een grooten dienst.»

»Ja, dat kan en wil ik,« riep Geissler in geestdrift uit. »Tot mijn laatste ademtucht zal ik erkennen, dat gij keizer Frederik zijt.»

HOOGENBIER.

Gereformeerde Gezindheid.

Gereformeerde Kerken.

BEROEPEN: Ierske, J. H. Donner jr. te Nieuwedorp. — Trummer, W. W. Smit, cand. — Utrecht, H. M. van der Vegt te Heerde A. — Wiltmarin en Naaldwijk, K. Troost te Ambt-Oosterhove. — Barendrecht, J. Hania te Oosterbierum. — Twijzel, J. Koppe, cand. — Gouda B. H. Hoekstra te Schiedam.

BEROEPEN: Biezeling (cl. Goes), J. Dijk te Oud-Loosdrecht. — Oppenhuizen c. a. (cl. Sneek), S. de Jager te Serooskerke (cl. Middelburg) A. — Werkendam, J. Meijer jr. te Langeslag.

Nederlandsche Hervormde Kerk.

BEROEPEN: Aalsmeer c. a. en Eckel, I. H. Gunning E.B. te Leersum. — St.-Annaland, J. de Visser te Brakel. — Haren, F. Gernis te Bathmen. — Neerlangbroek (prov. Utrecht), C. J. Leemans te Hoogeveen. — De Lier (bij Delft), Th. G. C. Rappard H.H.M. te Zullichem en Nieuwaal. — Helenaaven (genm. Drenthe), W. van Hoek te Brussel. — Oudezand c. a., H. Hofstede, cand. — Wildervank, N. L. Picardet te Harkstedt en Schamer. — Sloten (Fz.), J. Hattink te Muiden. — West-Kapelle, K. Looze jr. te Velzen. — Lunteren, J. Klomp te Oud-Beerland.

AANGENOMEN: Wageningen, B. ten Cate te Loosdrecht. — Kollumerweg, A. Griffioen, cand. — Veere (cl. Middelburg), G. J. Weijland tijdelijk verblijf houdende te Driebergen.

BEROEPEN: Elburg, A. ten Have te Polsbroek. — Melissat, A. Grinn, cand. te Utrecht. — Ude, J. K. Klomp te Oud-Beerland. — Makkum, W. van Esveld te Hattum. — Zuilen, A. M. Reijnders, te Wognum c. a. — Hilvarenbeek en Hooge-Mierden, A. de Pecker, te Gorinchem. — Haren, F. Gernis te Bathmen. — Denekamp (toez.), S. Mouma te Well (Bommelerwaard). — Fijnaart en Heiningen, D. E. J. Hupkes te Sprang. — 's-Gravenmoer, P. Peux R. te Wijk aan Zee en Duin. — Wilsam, C. A. Lingbeek te Voorhuizen.

Evangel. Luth. Kerk.

BEROEPEN: Zierikzee, Th. Granpré Molière te Woerden.

D. NELSON, Het Ongelooft, de grootste krankheid van onzen tijd, in haar oorsprong en genezing.

Met een voorwoord van Ds. W. H. GISPEN. 6e druk. Prijs f 1.—

Verkrijgbaar bij alle boekhandelaars en tegen toelating van het bedrag in postzegels of postwissel, bij den Uitgever P. VAN DER SLUIS, Enkhuizen.

Bij J. L. BEIJERS, te Utrecht, verscheen: Alweer de Doopsformule-kwestie!

Een woord van toelichting door Dr. E. H. VAN LEEUWEN, Hoogleraar te Utrecht. Prijs f 0.35.

IS VERSCHENEN: Nadere Verantwoording

DOOR M. NOORDTJII, D. K. WIELINGA, H. BAVINCK en P. BIESTERVELD. Royaal 8°. Prijs slechts 30 Cent.

Om teleurstelling te voorkomen, is spoedige bestelling gewenscht. De voorgaande Brochure: »Opleiding en Theologie«, was, niettegenstaande de groote oplage, binnen 14 dagen uitgeverkt.

Alom verkrijgbaar, zoodmede bij den Uitgever Kampen. J. K. KOK.

Vrije Universiteit.

In dank ontvangen: Voor de Vereniging: Aan Contributies:

Door den heer H. Bardeleijmer te Ter Aar f 2.50; door den heer G. J. M. Oudenampsen te Zutphen, uit Steenderen (1894 en '95) f 50. Aan Collecten: (Voor de Theologische faculteit).

Van de Geref. kerk te Huizen f 3.75; van idem te Waddingsveen (halve coll.) f 3.00. Aan Schenkingen:

Door Dr. J. Hania te Oosterbierum, uit de busjes f 7; door Ds. J. E. Vonckenberg te Voorthuizen »dankoffert« f 2.50. Voor de Medische Faculteit:

Door den heer W. Hovy, uit Ouddorp f 1; door Ds. D. Tibben te Katwijk aan Zee f 3.50; door den heer S. Broos te Numansdorp f 5. Voor het Hospitaal:

Door Dr. J. Hania te Oosterbierum, uit de busjes f 7. S. J. SEEFAT, Penningmeester.

»Vreest Met dit w schapen de wanneer g waarheid v Deze man, cester, weri Geest aang te bekwa der studier cesterlaire Laurent Sa werd. Van reeds gesp dood, toen troon van Marsh v enen groo bood hem, hem de rec van tweeën woordde d wat geloof de martela

Door Dr. J. Hania te Oosterbierum, uit de busjes f 7.

Door Dr. J. Hania te Oosterbierum, uit de busjes f 7.

Door Dr. J. Hania te Oosterbierum, uit de busjes f 7.

Door Dr. J. Hania te Oosterbierum, uit de busjes f 7.

Door Dr. J. Hania te Oosterbierum, uit de busjes f 7.

Door Dr. J. Hania te Oosterbierum, uit de busjes f 7.

Door Dr. J. Hania te Oosterbierum, uit de busjes f 7.

Door Dr. J. Hania te Oosterbierum, uit de busjes f 7.

De in streeks as Eer H zondaar (Ps. 7: 13 des Woer scherps Christu, hij zach betuigde mij gema En op Pa lijken He zwaard, Dit so Schrift ze het vroe weinij op Veeler vroom b voor zoo overstaaf, ling van is, verko Wel b lijke ding van een werpen it beeld va snijdt wie en been. woorden a volgend die dages wondde, dan aan, Heiland o om zich i jk uit